

TOP 6 BÀI CẢM NHẬN 2 KHỔ THƠ ĐẦU BÀI TỪ ẤY

Dàn ý cảm nhận 2 khổ thơ đầu bài Từ ấy

a) Mở bài

- Giới thiệu tác giả, tác phẩm

+ Tố Hữu là một trong những nhà thơ nổi tiếng, lá cờ đầu của nền văn học nước nhà, thơ của Tố Hữu mang hơi hướng trữ tình, chính trị.

+ Từ ấy là bài thơ thể hiện tâm trạng phấn khởi, hạnh phúc của tác giả khi đến với con đường cách mạng.

- Nêu vấn đề cần nghị luận : Cảm nhận 2 khổ thơ đầu bài Từ ấy để thấy niềm hân hoan vui sướng của một thanh niên khi phát hiện lý tưởng cách mệnh.

b) Thân bài

* Luận điểm 1: Niềm vui sướng, say mê khi gặp lí tưởng của Đảng (khổ 1)

- Hai câu đầu viết theo bút pháp tự sự: “Từ ấy trong tôi...”

- Từ ấy, là lúc nhà thơ mới vào tuổi 18 thật trẻ trung được mặt trời “chân lí” cách mạng soi sáng đường đời. Hình ảnh ẩn dụ “nắng hạ” cho nguồn nhiệt lượng cách mạng làm bùng sáng tâm hồn nhà thơ, “mặt trời chân lí” là một liên kết đầy sáng tạo giữa hình ảnh và ngữ nghĩa.

- Câu thơ ca ngợi ánh sáng diệu kì của cách mạng. Đó là thứ ánh sáng của tư tưởng cộng sản - ánh sáng của những công bình xã hội, của chân lí xã hội.

- Hai câu thơ sau của khổ thơ đầu, chợt vụt thoát bay bổng, dạt dào cảm hứng lãng mạn.

- Những vang động và vui tươi tràn ngập trong tâm hồn được so sánh bằng những hình ảnh và âm thanh lấy từ thiên nhiên tạo vật: “vườn hoa lá”, “đậm hương”, “rộn tiếng chim”.

- Đón nhận ánh sáng cách mạng là Tố Hữu đã đón nhận một con đường thanh thản tươi sáng cho cuộc đời, cho hồn thơ: một cuộc đời có ý nghĩa thiêng liêng, to lớn, một hồn thơ bát ngát tình yêu cách mạng, yêu đồng bào.

* Luận điểm 2: Biểu hiện những nhận thức về lẽ sống (khổ 2)

- Hai dòng đầu: nhà thơ khẳng định quan niệm mới mẽ về lẽ sống là sự gắn bó hài hòa giữa “cái tôi” cá nhân với “cái ta” chung của mọi người.

- Động từ “buộc” là một ngoa dụ để thể hiện ý thức tự nguyện sâu sắc và quyết tâm sắt đá của Tố Hữu để vượt qua “ranh giới” của “cái tôi” để chan hòa mọi người “Tôi buộc lòng tôi với mọi người”.

- Từ đó, tâm hồn nhà thơ vươn đến “trăm nơi” (hoán dụ) và “trang trái” sẽ chia bằng những đồng cảm sâu sắc, chân thành và tự nguyện đến với những con người cụ thể.

- Hai dòng thơ sau bộc lộ tình yêu thương con người bằng tình yêu giai cấp rõ ràng. Nhà thơ đặc biệt quan tâm đến quần chúng lao khổ: “Để hồn tôi với bao hồn khổ” và từ đó như một biện chứng mang cái tất yếu là sức mạnh tổng hợp “Gần gũi nhau thêm mạnh khối đời”. Ta cũng gặp điều đó trong thơ Nguyễn Khoa Điềm - nhà thơ trưởng thành trong thời kì chống Mĩ xâm lược: “Khi chúng ta cầm tay mọi người - Đất nước vẹn tròn, to lớn”.

=> Tóm lại, Tố Hữu đã khẳng định mối liên hệ sâu sắc giữa văn học và đời sống, mà chủ yếu là cuộc sống của quần chúng nhân dân.

* Đánh giá chung

- Hồn thơ Tố Hữu chứa chan tình yêu giai cấp và niềm biết ơn sâu sắc cách mạng.

- Thơ Tố Hữu rõ ràng là thơ trữ tình - chính luận, hướng người đọc đến chân trời tươi sáng.

- Tiếng nói trong thơ là tiếng nói của một nhà thơ vô sản chân chính.

- Giọng thơ chân thành, sôi nổi, nồng nàn.

- Hình ảnh thơ tươi sáng, ngôn ngữ giàu tính dân tộc.

c) Kết bài

Khái quát lại giá trị nội dung, nghệ thuật 2 khổ đầu Từ ấy.

Bài văn mẫu 1: Cảm nhận 2 khổ thơ đầu bài Từ ấy

Tố Hữu là một trong những nhà thơ nổi tiếng, là cờ đầu của nền văn học nước nhà, thơ của Tố Hữu mang hơi hướng trữ tình, chính trị, “Từ ấy” là bài thơ như vậy, thể hiện tâm trạng phấn khởi, hạnh phúc của tác giả khi đến với con đường cách mạng, điều đó có thể thấy qua hai khổ thơ đầu.

Cuộc đời sự nghiệp văn học của Tố Hữu gắn với cách mạng nước nhà, thơ ông viết đều gắn bó với cách mạng, hoàn cảnh đất nước lúc bấy giờ. Mở đầu bài thơ Từ ấy chính là sự háo hức, phấn khởi khi vinh dự đứng trong hàng ngũ Đảng:

Từ ấy trong tôi bừng nắng hạ

Mặt trời chân lý chói qua tim

Khi đó tác giả mới chỉ 18 tuổi, được đứng trong hàng ngũ Đảng là sự vinh dự của người chiến sĩ cách mạng. Động từ “bừng” diễn tả sự đột ngột khiến ông cảm thấy bất ngờ, choáng ngợp như ánh nắng mùa hạ. Ông nhận thức được rằng chân lý cách mạng soi rọi mạnh mẽ như ánh nắng chói chang của mùa hạ. Ánh sáng đó chính là nguồn sáng mới soi

đường dẫn lối cho nhà thơ, cụm từ “chói qua tim” nhấn mạnh ánh sáng mới của cách mạng đủ sức xua tan đi những u tối và mở ra con đường tư tưởng mới.

Nhà thơ còn thể hiện niềm vui, sự hạnh phúc bằng chất thơ trữ tình, gợi cảm:

Hồn tôi là một vườn hoa lá

Rất đậm hương và rộn tiếng chim

Tác giả so sánh rằng tâm hồn ông hiện tại tựa như “vườn hoa lá”, “hương thơm”, “rộn tiếng chim” có cả sắc đẹp âm thanh đây là cách so sánh giàu tính biểu cảm. Chúng ta có thể cảm nhận hai khổ đầu bài thơ Từ ấy, tác giả vui sướng tột độ khi đã tìm được và xác định đúng tư tưởng cách mạng của mình. Khổ 1 của bài thơ chính là tâm trạng vui sướng, hạnh phúc tột cùng của Tố Hữu khi sớm được giác ngộ cách mạng, xác định tư tưởng của bản thân.

Nếu như trong khổ đầu tiên là sự hân hoan, vui sướng khi tìm ra con đường lí tưởng riêng cho mình thì khổ 2 đó là nhận thức mới về lẽ sống của tác giả.

Tôi buộc lòng tôi với mọi người

Để tình trang trải khắp muôn nơi

Tác giả ý thức được rằng mình phải sống vì mọi người, từ “buộc” thể hiện sự tự nguyện gắn kết với mọi người. Tất cả mọi người cùng trên con đường cách mạng đều là những người anh em trong nhà sướng khổ cùng nhau. Ông mong muốn mình là chất keo kết dính mọi người vào với nhau, giúp đỡ, đùm bọc cùng thực hiện nhiệm vụ đấu tranh cách mạng vì độc lập tự do của nước nhà. Nhà thơ mong muốn mọi người cùng nhau chung sức giúp “mạnh khối đời” đoàn kết để tạo nên sức mạnh tập thể to lớn.

Khổ thơ thứ hai chính là sự tự giác hòa quyện giữa cái tôi vào cái chung tạo thành sức mạnh đoàn kết tập thể, thể hiện những sự thay đổi lớn trong lẽ sống của tác giả.

Trong hai khổ thơ đầu tiên của tác phẩm Từ ấy thể hiện đậm nét niềm hân hoan, vui sướng khi được đứng vào hàng ngũ Đảng và nhận thức mới về lẽ sống của tác giả. Ông chia sẻ cảm xúc hạnh phúc lan truyền đến mọi người và mong muốn tất cả mọi người trên một con đường cách mạng hãy chung sức chung lòng tạo nên sức mạnh đoàn kết to lớn.

Bài văn mẫu 2: Cảm nhận 2 khổ thơ đầu bài Từ ấy

Nói đến thơ cách mạng, chúng ta không thể không nhắc đến một nhà thơ nổi tiếng, cũng là một chiến sĩ cách mạng đã dành cả tuổi trẻ cho đất nước. Không ai khác chính là nhà thơ Tố Hữu với hồn thơ đầy lửa, đầy tinh thần chiến đấu. Một trong số những tác phẩm tiêu biểu, đánh dấu chặng đường hoạt động cách mạng của Tố Hữu là bài thơ “Từ ấy”.

Hai khổ đầu bài thơ đã thể hiện sâu sắc niềm vui sướng khi nhà thơ gặp lý tưởng cách mạng, đưa bạn đọc đến với một quan điểm mới về lẽ sống.

Đánh giá về nhà thơ Tố Hữu, tất cả đều khẳng định rằng thơ của ông luôn gắn liền với tình hình cách mạng Việt Nam. Những bài thơ ông viết đều song song với hoàn cảnh đất nước lúc bấy giờ, thể hiện chân thực nhất những góc cạnh của chiến tranh và người lính. Với hồn thơ mộc mạc bình dị, Tố Hữu đã đóng góp cho kho tàng văn học nước nhà những tác phẩm tuyệt vời. “Từ ấy” là bài thơ nằm trong tập thơ cùng tên, viết vào khoảng 1938, khi mà ông được kết nạp thành người Đảng viên của Đảng Cộng Sản Việt Nam. Có thể cho rằng bài thơ chính là dấu mốc đáng nhớ của cuộc đời Tố Hữu, bởi khi ấy, ông trải qua những cảm xúc vô cùng thiêng liêng:

“Từ ấy trong tôi bừng nắng hạ

Mặt trời chân lý chói qua tim”

Ngay ở câu mở đầu bài thơ, tác giả đã đưa ra một mốc thời gian xác định, chắc chắn rằng điều đó mới xảy ra chưa lâu, và vẫn đang mãnh liệt ở thời điểm hiện tại. “Từ ấy” là khi mà Tố Hữu được đứng trong hàng ngũ danh dự của Đảng, là khi ông 18 tuổi với sức trai nhiệt huyết và dũng cảm. Nhà thơ đang bộc bạch về bản thân mình rất chân thành, giống như đang tâm sự với người thân về những gì mình đã trải qua. Ông đang kể về kỷ niệm khó phai của bản thân mình bằng sự hứng khởi nhiệt tình. Động từ “bừng” diễn tả sự đột ngột, bất ngờ xảy đến khiến nhà thơ sững sốt, choáng ngợp. Đây chính là khoảnh khắc Tố Hữu đón nhận lý tưởng cách mạng, con đường cách mạng của Đảng, xác định cho mình mục tiêu và lý tưởng sống. Ông ví tâm trạng mình khi gặp lý tưởng cách mạng giống như “nắng hạ” - ánh nắng mạnh mẽ nhất của năm, chiếu chói chang ấm nóng vạn vật trên đời. Ánh nắng của mùa hạ thể hiện sự lan tỏa nhanh chóng, tốc độ chiếu rọi nhanh và dứt khoát, bao phủ trọn vẹn tất cả. Có thể thấy rằng nhà thơ bắt gặp lý tưởng cách mạng thì cảm động như chính bản thân mình được sinh ra lần thứ hai trong đời. Nếu là ở giai đoạn trước đây, Tố Hữu còn đang phân vân với những con đường chưa chọn, còn thấy mông lung chưa biết lý tưởng của mình là gì thì hiện tại, ông vui mừng khi thấy con đường sáng tươi xuất hiện. Chúng ta vẫn còn nhớ cậu bé Tố Hữu trước đó:

“Bâng khuâng đứng giữa hai dòng nước

Chọn một dòng hay để nước trôi”

Trước đó, Tố Hữu bị lạc lõng trong những suy nghĩ của bản thân, chàng trai trẻ chưa thật sự được đi trên một con đường rõ ràng nào hết. Lúc đó mọi thứ thật mờ nhạt, không rõ ràng, không lựa chọn. Tâm trạng của Tố Hữu là thấy khó chọn lựa, không hiểu và không biết nên làm như thế nào. Thế nhưng, ở giây phút hiện tại, người thanh niên ấy đã rất sung sướng khi tìm thấy con đường mình sẽ đi, tin tưởng và hạnh phúc khi bắt đầu bước chân trên con đường ấy.

“Mặt trời chân lý chói qua tim”

Ánh sáng ấy là “chói” trực tiếp vào nhà thơ, trực diện và dứt khoát, tạo một tác động mạnh, chính xác vào tim người chiến sĩ. Tác giả sử dụng động từ mạnh “chói” chứ không phải là xuyên, rọi, lan toả, thấm... bởi từ “chói” là từ hoàn hảo nhất thể hiện tốc độ và sự chuẩn xác của ánh sáng cách mạng. Mặt trời chân lý ấy chính là hình ảnh ẩn dụ cho lý tưởng cách mạng. Nhà thơ xem đó như mặt trời, mà mặt trời thì là vĩnh cửu, là duy nhất. Lý tưởng cách mạng trở thành con đường tuyệt vời nhất, con đường duy nhất khiến người chiến sĩ thấy sung sướng lúc bấy giờ. Trái tim của sức trẻ và những khát khao được cống hiến cho tổ quốc, nay được soi rọi phản chiếu bằng ánh sáng của mặt trời chân lý - thứ ánh sáng mạnh nhất, nhanh nhất và chói chang nhất. Lý tưởng cách mạng được nhà thơ ví như mặt trời - yếu tố thiên nhiên vĩ đại nhất, mạnh mẽ nhất. Tại sao nhà thơ lại so sánh như mặt trời chứ không phải là bất kỳ điều gì khác? Không phải là cỏ cây, hoa lá, mặt trăng, vì sao... Bởi thứ ánh sáng toả ra từ trăng sao rất nhẹ nhàng mờ nhạt, không sự so sánh nào trọn vẹn như ánh nắng mặt trời. Tố Hữu đã tìm thấy ánh sáng của cách mạng, soi rọi cho bước chân người chiến sĩ vững vàng chiến đấu, sống và chết chỉ với một lý tưởng duy nhất: giải phóng dân tộc dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản. Lý tưởng ấy chính là chân lý, là lẽ sống, là cột mốc vững chắc trên con đường chiến đấu của người chiến sĩ trẻ. Cảm xúc hân hoan vui sướng khi đón nhận lý tưởng cách mạng được thể hiện rõ nét trong những câu thơ tiếp theo:

“Hồn tôi là một vườn hoa lá

Rất đậm hương và rộn tiếng chim”

Niềm hạnh phúc của Tố Hữu được bày tỏ trực tiếp, rõ ràng và dường như niềm vui sướng ấy đang lan toả tràn lan trên từng câu thơ. Tố Hữu khi đến với ánh sáng cách mạng giống như được tái sinh một lần nữa, được cách mạng khai sinh tư tưởng, giác ngộ tâm trí. Nhà thơ ví von tâm trạng của mình giống như “một vườn hoa lá” xinh đẹp có hương thơm ngào ngạt và tiếng chim líu lo. Dường như hai câu thơ là hai cánh cổng xinh đẹp đang từ từ mở ra, dẫn người đọc vào một thế giới đẹp tươi của khu vườn xanh mát. Trong khu vườn ấy, màu xanh là màu chủ đạo bởi gam màu được nổi bật bởi cây cối, cành lá, những bông hoa rực rỡ sắc màu; tất cả cùng nhau hoà quyện tạo thành một bức tranh sinh động cuốn hút. Nơi đây không chỉ đẹp bởi cảnh sắc mà còn đầy quyến rũ bởi mùi hương thơm ngát của hàng trăm đoá hoa quy tụ. Góp vui cho khung cảnh là sự xuất hiện của những chú chim líu lo, ngân vang giọng hót chào mừng khiến không gian càng lúc càng nóng lên, sôi nổi hơn, tuyệt diệu hơn. Bức tranh có sự giao hoà hợp lý giữa cảnh sắc và âm thanh, đồng thời hương thơm ngào ngạt thành thứ hương vị lan toả nhẹ nhàng giúp mọi thứ trở nên đặc biệt hơn. Không ai khác, khu vườn diệu kỳ ấy chính là sự bày tỏ khéo léo của cảm xúc người chiến sĩ. Không một ngôn từ nào có thể nói cho hết, nói cho đủ về niềm hạnh phúc trào dâng của nhà thơ khi ấy; chỉ biết rằng tâm hồn ông cứ nhảy múa tung bừng trong niềm vui bất tận. Chúng ta cảm nhận hai khổ đầu bài Từ ấy chất chứa một tình yêu đất nước nồng nàn, một tình cảm sâu nặng với non sông mà Tố Hữu đã luôn

giữ trong tim mình. Người chiến sĩ ấy hiến dâng cả tuổi trẻ cho những gì cao cả nhất, tin vào lý trí và trái tim để vững bước trên con đường mình đã chọn.

“Tôi buộc lòng tôi với mọi người

Để tình trang trải khắp muôn nơi”

Động từ “buộc” được sử dụng một cách rất “đắt” trong câu thơ này. Nó là sự tự nguyện, là thái độ mong muốn được gắn kết sẻ chia. Nhà thơ tự kết dính tâm lòng của mình với tất cả mọi người. Ông xem mọi người đều là người thân của mình, đều là đồng chí anh em cùng chung hoạn nạn sướng vui, để chính ông tự muốn ràng buộc bản thân mình với họ. Sự ràng buộc này không phải là một mối quan hệ cụ thể, nó chính là sợi dây ân tình ân nghĩa sâu nặng mà Tố Hữu muốn gắn kết giữa muôn người. Ông muốn mọi người vui chung với niềm vui của ông, cùng chiêm nghiệm và giác ngộ lý tưởng cách mạng để con đường kháng chiến thêm những anh hùng. Tố Hữu đã đi từ cái “tôi” cá nhân đến cái “ta” chung ở tất cả mọi người. “Buộc” còn có nghĩa là tự mình phải có trách nhiệm gắn bó với cộng đồng. Thân làm nam nhi sinh ra giữa đất trời, trách nhiệm nặng nề và vinh hạnh luôn trên đôi vai người chiến sĩ, chính là nhiệm vụ giải phóng, bảo vệ tổ quốc. Mọi người ở đây là những người nông dân Việt Nam, những con người hiền lành khổ cực, những con người cùng chung giai cấp vô sản. Ta bỗng nhớ đến những câu thơ nói về chí làm trai:

“Đã mang tiếng ở trong trời đất

Phải có danh gì với núi sông”.

Tố Hữu muốn ánh sáng cách mạng được lan tỏa khắp nơi nơi, chiếu soi cho những cuộc đời đau khổ, soi sáng cho những con đường còn mù mịt tăm tối, để cuối cùng, sức mạnh toàn dân tộc được gắn chặt, trỗi dậy và hành động thực sự. Từ “trang trải” khiến ta liên tưởng tới tâm hồn của nhà thơ đang trải rộng với cuộc đời: tạo ra khả năng đồng cảm sâu xa với hoàn cảnh của từng con người cụ thể. Nhà thơ tìm về sức mạnh của sự đoàn kết toàn dân tộc, cùng nhau nắm chặt tay chiến đấu để trả nợ mối thù non sông. Điều này xuất phát từ ý thức giác ngộ cách mạng của người chiến sĩ Tố Hữu lúc bấy giờ. Có thể thấy rằng toàn bộ đoạn thơ là lời bộc bạch chân thành về tâm trạng của nhà thơ khi gặp ánh sáng của cuộc đời mình. Với lối viết giản dị chân thành, Tố Hữu giúp độc giả hiểu và cảm nhận hai khổ đầu bài Từ ấy là niềm vui sướng mãnh liệt đang trào dâng trong trái tim người lính anh hùng.

Tóm lại, đoạn thơ đã rất thành công trong việc giải bày tâm tư, cảm xúc của tác giả khi tìm thấy chân lí của cuộc sống. Tố Hữu không chỉ chia sẻ niềm vui sướng của bản thân mà còn lan tỏa những cảm xúc tuyệt vời ấy đến tất cả mọi người. Một người chiến sĩ anh dũng với hồn thơ chân thật đầy tình khiến chúng ta không khỏi xúc động nghẹn ngào. “Từ ấy” và nhà thơ Tố Hữu mãi mãi là viên ngọc quý trong nền văn học nước nhà.

Bài văn hay 3: Phân tích hai khổ thơ đầu bài Từ ấy

Tố Hữu là một nhà thơ lớn của cách mạng Việt Nam. Ông đã có những đóng góp không nhỏ cho nền thơ ca nước nhà. Thơ ông mang đậm khuynh hướng sử thi, trữ tình gắn với chính trị. Bài thơ “Từ ấy” in trong tập thơ đầu tay của ông, là một trong những bài thơ xuất sắc của nhà thơ. Đặc biệt, hai khổ thơ đầu của bài thơ thể hiện niềm vui sướng, hạnh phúc tột cùng của Tố Hữu khi sớm giác ngộ lý tưởng cách mạng, đồng thời cũng cho thấy những nhận thức về lẽ sống và trách nhiệm của bản thân nhà thơ:

'Hồn tôi là một vườn hoa lá

Rất đậm hương và rộn tiếng chim

Tôi buộc lòng tôi với mọi người

Để tình trang trải với trăm nơi

Để hồn tôi với bao hồn khổ

Gắn gũi nhau thêm mạnh khối đời”

Bài thơ mở đầu với những câu thơ viết theo lối tự sự, thể hiện niềm say sưa, hạnh phúc như bùng tình tâm hồn khi nhà thơ nhận thấy lý tưởng của Đảng:

“Từ ấy trong tôi bừng nắng hạ

Mặt trời chân lý chói qua tim”

Nhà thơ kể lại một mốc lịch sử đáng nhớ của cuộc đời mình “từ ấy”. “Từ ấy” là từ khi người thanh niên tuổi mười tám, đôi mươi được giác ngộ lý tưởng cộng sản và đứng trong hàng ngũ của Đảng. Tác giả đã sử dụng thành công hình ảnh ẩn dụ “nắng hạ”, “mặt trời chân lý” để chỉ lý tưởng cộng sản, lý tưởng cách mạng. Bởi lẽ, “nắng hạ” là cái nắng rực rỡ còn “mặt trời” tròn trịa là cội nguồn của ánh sáng vĩnh hằng. Đối với thiên nhiên và cuộc sống đời thường thì “mặt trời” là nguồn sống không thể thiếu, nếu trên đời không có mặt trời thì cả trái đất chỉ chìm trong tăm tối, chẳng có sự sống trên trái đất. Đối với nhà thơ, điều đó cũng giống như tầm quan trọng của cách mạng, là nguồn sống đối với nhà thơ, với dân tộc Việt Nam đang chịu áp bức, sống trong cảnh nước mất nhà tan. Động từ “bùng” gợi một ánh nắng mùa hạ chói chang, đột nhiên sáng bừng lên, cũng giống như tâm hồn nhà thơ bất chợt được khai sáng, được nảy nở sau bao chuỗi ngày “bâng khuâng đứng giữa hai dòng nước”. Chính “mặt trời chân lý” của cách mạng đã mang ánh nắng mới ấm áp, rực rỡ “chói” qua trái tim của Tố Hữu. Mang đến ánh sáng với trái tim của một tuổi trẻ đầy nhiệt huyết để khát khao mãnh liệt được cống hiến. Nhà thơ đã sử dụng động từ mạnh “chói” ở giữa câu thơ để thể hiện sự tác động mạnh mẽ của lý tưởng cộng sản đến với cuộc đời mình.

Nhà thơ đã tiếp tục diễn tả niềm hạnh phúc vô bờ của mình từ bước ngoặt cuộc đời ấy bằng giọng thơ đầy hào hứng cùng những hình ảnh giàu sức gợi hình, gợi cảm:

“Hồn tôi là một vườn hoa lá

Rất đậm hương và rộn tiếng chim”

Nhà thơ đã dùng biện pháp tu từ so sánh, ví tâm hồn mình như “một vườn hoa lá”. Từ khi có ánh sáng của mặt trời chân lý cách mạng chiếu soi, tâm hồn nhà thơ đầy niềm khát khao, vui vẻ ngập tràn giống như một vườn hoa “rất đậm hương” và “rộn tiếng chim”. Hình ảnh sống động “đậm hương”, “rộn tiếng chim” càng khẳng định đó là một vườn hoa lá rực rỡ đầy sức sống mãnh liệt, tỏa hương thơm ngào ngạt, rộn ràng vươn lên đón nắng mới. Câu thơ cho thấy một niềm náo nức, say mê và hạnh phúc ngập tràn như tiếng hoan ca trong tâm hồn người chiến sĩ cách mạng, người thi sĩ.

Niềm vui sướng, say mê của nhà thơ Tố Hữu khi giác ngộ lý tưởng cách mạng cũng giống bao hồn thơ khác nảy nở tâm hồn sau bao tháng ngày tăm tối. Giống như Chế Lan Viên từng viết:

“Như đưa trẻ thơ đôi lòng gặp sữa

Chiếc nôi ngừng bỗng gặp cánh tay đưa”

Từ khi được giác ngộ lý tưởng cách mạng, với sự nhiệt huyết chân thành, người thanh niên tuổi trẻ Tố Hữu đã bắt đầu có những nhận thức thay đổi trong lẽ sống cao đẹp, trách nhiệm cuộc đời mình:

“Tôi buộc lòng tôi với mọi người

Để tình trang trải với trăm nơi

Để hồn tôi với bao hồn khổ

Gần gũi nhau thêm mạnh khối đời”

Nhờ chân lý cách mạng soi sáng, nhà thơ có những nhận thức mới trong gắn bó với mọi người. Động từ “buộc” thể hiện sự ràng buộc của bản thân nhà thơ đối với môi trường rộng lớn mọi giai cấp, bỏ đi cái tôi cá nhân để hòa vào cái ta rộng lớn. Cụm từ “trang trải” và “trăm nơi” nói lên tình yêu thương giai cấp trong trái tim nhà thơ với mong muốn đồng cảm sâu sắc với người lao động nghèo khổ. Sự đồng cảm của nhà thơ với bao “hồn khổ” là tiếng lòng thiết tha yêu thương, gần gũi với những người bị bóc lột trong xã hội, đó là em nhỏ, những bà mẹ nghèo, những người không nhà cửa... Câu thơ cuối là niềm ước ao, khát khao cháy bỏng của nhà thơ không phân biệt giai cấp, gần gũi, bao bọc nhau để thêm “mạnh khối đời”. Điều đó thể hiện mong ước đoàn kết mọi giai cấp để tạo nên một khối thống nhất với sức mạnh cực kỳ to lớn. Điệp từ “để” được điệp lại hai lần cùng

nhịp thơ nhịp nhàng, giọng thơ hân hoan, hào hứng càng thể hiện được sự thay đổi mạnh mẽ, sôi nổi trong lý tưởng sống của nhà thơ.

Gấp trang sách lại mà hình ảnh một vườn hoa lá rộn tiếng chim cùng mặt trời chân lý chói chang, rực rỡ vẫn in sâu trong trái tim người đọc. Bài thơ Từ ấy nói chung cũng như đoạn thơ nói riêng đã thể hiện một cách sâu sắc và thành công niềm say mê, vui sướng và hạnh phúc vô bờ của nhà thơ khi được giác ngộ lý tưởng cách mạng, đồng thời cũng ca ngợi sự thay đổi trong lẽ sống mới cao đẹp của nhà thơ, gần gũi với những người dân lao động nghèo. Dù đất nước đã hòa bình thống nhất nhưng bài thơ mãi là tiếng ca reo vui của người thanh niên trẻ giàu nhiệt huyết và khát khao cống hiến tuổi trẻ cho đất nước, để lại những dư âm sâu lắng trong trái tim mọi độc giả.

Bài văn hay 4: Phân tích hai khổ thơ đầu bài Từ ấy

Tố Hữu là một trong những nhà thơ nổi tiếng, lá cờ đầu của nền văn học nước nhà, thơ của Tố Hữu mang hơi hướng trữ tình, chính trị. “Từ ấy” là bài thơ như vậy, thể hiện tâm trạng phấn khởi, hạnh phúc của tác giả khi đến với con đường cách mạng, điều đó có thể thấy qua hai khổ thơ đầu.

Cuộc đời sự nghiệp văn học của Tố Hữu gắn với cách mạng nước nhà, thơ ông viết đều gắn bó với cách mạng, hoàn cảnh đất nước lúc bấy giờ. Mở đầu bài thơ Từ ấy chính là sự hào hứng, phấn khởi khi vinh dự đứng trong hàng ngũ Đảng:

Từ ấy trong tôi bừng nắng hạ

Mặt trời chân lý chói qua tim

Khi đó tác giả mới chỉ 18 tuổi, được đứng trong hàng ngũ Đảng là sự vinh dự của người chiến sĩ cách mạng. Động từ “bùng” diễn tả sự đột ngột khiến ông cảm thấy bất ngờ, choáng ngợp như ánh nắng mùa hạ. Ông nhận thức được rằng chân lý cách mạng soi rọi mạnh mẽ như ánh nắng chói chang của mùa hạ. Ánh sáng đó chính là nguồn sáng mới soi đường dẫn lối cho nhà thơ, cụm từ “chói qua tim” nhấn mạnh ánh sáng mới của cách mạng đủ sức xua tan đi những u tối và mở ra con đường tư tưởng mới.

Tác giả so sánh rằng tâm hồn ông hiện tại tựa như “vườn hoa lá”, “hương thơm”, “rộn tiếng chim” có cả sắc đẹp âm thanh, đây là cách so sánh giàu tính biểu cảm. Chúng ta có thể cảm nhận hai khổ đầu bài Từ ấy, cảm xúc tác giả vui sướng tốt độ khi xác định đúng tư tưởng cách mạng của mình.

Khổ 1 của bài thơ Từ ấy chính là tâm trạng vui sướng, hạnh phúc tốt cùng của Tố Hữu khi sớm được giác ngộ cách mạng, xác định tư tưởng của bản thân. Nếu như trong khổ đầu tiên là sự hân hoan, vui sướng khi tìm ra con đường lí tưởng riêng cho mình thì khổ 2 đó là nhận thức mới về lẽ sống của tác giả.

Tôi buộc lòng tôi với mọi người

Để tình trang trải khắp muôn nơi

Tác giả ý thức được rằng mình phải sống vì mọi người, từ “buộc” thể hiện sự tự nguyện gắn kết với mọi người. Tất cả mọi người dùng trên con đường cách mạng đều là những người anh em trong nhà sướng khổ cùng nhau. Ông mong muốn mình là chất keo kết dính mọi người vào với nhau, giúp đỡ, đùm bọc cùng thực hiện nhiệm vụ đấu tranh cách mạng vì độc lập tự do của nước nhà. Nhà thơ mong muốn mọi người cùng nhau chung sức giúp “mạnh khối đời” đoàn kết để tạo nên sức mạnh tập thể to lớn.

Khổ thơ thứ hai chính là sự tự giác hòa quyện giữa cái tôi vào cái chung tạo thành sức mạnh đoàn kết tập thể, thể hiện những sự thay đổi lớn trong lẽ sống của tác giả. Trong hai khổ thơ đầu tiên của tác phẩm Từ ấy thể hiện đậm nét niềm hân hoan, vui sướng khi được đứng vào hàng ngũ Đảng và nhận thức mới về lẽ sống của tác giả. Ông chia sẻ cảm xúc hạnh phúc lan truyền đến mọi người và mong muốn tất cả mọi người trên một con đường cách mạng hãy chung sức chung lòng tạo nên sức mạnh đoàn kết to lớn.

Bài văn mẫu 5: Phân tích hai khổ thơ đầu bài Từ ấy

Tố Hữu nổi tiếng với những bài thơ đầu nói về những vấn đề lớn lao, những tư tưởng tình cảm lớn mang tính chất chính trị, xã hội, về các sự kiện lịch sử thì cũng vẫn tạo cho người đọc cảm giác giọng thơ ngọt ngào, đầm ấm, trữ tình. Từ ấy và đặc biệt là 2 khổ thơ đầu là minh chứng sống động cho nét đặc sắc ấy của thơ ông.

“Từ ấy trong tôi bùng nắng hạ

Mặt trời chân lý chói qua tim

Hồn tôi là một vườn hoa lá

Rất đậm hương và rộn tiếng chim...”

Từ ấy không giống với những cụm từ phiếm chỉ thời gian vô hồn, vô nghĩa mà nó mang gửi gắm những xúc cảm thiêng liêng, sâu nặng đối với người chiến sĩ Tố Hữu lúc bấy giờ. Bởi, từ ấy là khoảnh khắc ông được đứng trong hàng ngũ của Đảng, được đóng góp sức trẻ và sự nhiệt huyết của mình cho Tổ quốc, cho đồng bào, được thỏa sức vẫy vùng với những lí tưởng lớn mà mình ấp ủ. Vậy nên trong lòng nhân vật tôi nảy nở những cảm xúc tươi mới, ấm áp như nắng hạ, nghĩa là tâm hồn tràn đầy sức sống, tràn đầy sự sôi nổi, trẻ trung mãnh liệt. Nhưng, điều làm nhân vật tôi xúc động và tự hào hơn hết thấy có lẽ còn bởi từ khoảnh khắc thiêng liêng ấy, ông được chân lý cách mạng, chân lý kháng chiến, chân lý lịch sử của dân tộc soi đường chỉ lối. Cách so sánh chân lý với hình ảnh mặt trời cho thấy ý nghĩa lớn lao, sức mạnh và sự lan tỏa của chân lý đối với nhân vật tôi, cũng như thấy được tác động to lớn mà nó đã làm thay đổi thế giới tâm hồn của tác giả.

Tâm hồn con người như Huy cô đã từng nói, vốn là cảnh tượng rộng lớn hơn cả bầu trời và đại dương, thế nhưng trong thơ mình, Tố Hữu đã cụ thể hóa thế giới vô hình và nhiều tầng tầng lớp lớp ấy bằng hình ảnh vườn hoa lá, nên câu thơ trở nên tươi vui, sinh động, mới mẻ, gần gũi đến lạ thường. Đồng thời thấy được ngòi bút linh hoạt, giản dị mà cũng mới mẻ của Tố Hữu trong việc diễn tả rõ ràng những cảm xúc của nhân vật tôi trong tâm tưởng,. Để đến khổ thơ sau, nhà thơ bày tỏ những tư tưởng lớn, tình cảm lớn của mình với cộng đồng chung:

“Tôi buộc lòng tôi với mọi người

Để tình trang trải với trăm nơi

Để hồn tôi với bao hồn khổ

Gần gũi nhau thêm mạnh khối đời”

Không còn sự phân tách giữa cái riêng và cái chung nữa, tâm hồn, tấm lòng và toàn bộ trái tim của người chiến sĩ cộng sản ấy khát khao được hòa nhập, được gắn chặt với mọi người. Muốn đem tình yêu thương để gửi hương cho gió, trang trải ở muôn nơi, muốn gần gũi thêm những mảnh khối đời để được đồng điệu và thấu cảm với họ. Sự gần gũi ấy là sự gần gũi để sẻ chia, để gắn kết, và để hòa nhập, nó cũng phần nào cho thấy tinh thần đoàn kết, yêu thương và sự đùm bọc vốn là nét đẹp truyền thống của tâm hồn con người Việt Nam. Cách đối lập giữa số lượng tôi là duy nhất, độc nhất với muôn người, muôn hồn khổ, muôn mảnh đã càng tăng thêm sức nặng cho tư tưởng tình cảm lớn mà tác giả biểu lộ.

Với hai khổ thơ đầu, Tố Hữu đã thực sự chạm đáy được tâm hồn người đọc bằng những mạch cảm xúc đan xen, vừa vui tươi phấn khởi, vừa nghẹn ngào, xúc động, để từ đó khơi gợi sự lắng nghe của bạn đọc muôn thế hệ.